

Tänker du att jag förlorader är.

trad. Gotland

Tän-ker du att ja - ag för - lo - ra - der är, fast ja - ag din gu - unst ej har? Nej,
Tän-ker du att jag skul - le sör - ja för dej? Så to - kig var jag fäl - le ej. Nog

du kan allt va - ra för - vis - sad där - på, att jag har en an - nan i val. Så
får jag en an - nan, som hål - ler av mej, och in - te så hän - ger man sej. Så

sant so - om här fin - nes vat - ten och vin, så sant har du va - rit all - ra kä - res - tan min,
sant som det är att jag nu sit - ter här, så sant har du va - rit all - ra kä - res - tan min,

som un - der him - me - len fanns. Men nu är jag li - ka lus - tig och glad, och
som un - der him - me - len finns. Men nu är jag li - ka lus - tig och glad, och

sjun - ger fal - la lal la lal la la!
sjun - ger fal - le - ral - le - ral - le - ra.